

بهترین سریال نروزی از نگاه منتقدان

علی‌البدل، مرز خوشبختی و دیوار به دیوار در مقام سریال‌های نرورز امسال با درونمایه طنز، روایت‌های متفاوت و قصه‌های متنوع توانستند...

علی‌البدل، مرز خوشبختی و دیوار به دیوار در مقام سریال‌های نرورز امسال با درونمایه طنز، روایت‌های متفاوت و قصه‌های متنوع توانستند نظر بینندگان را به خود جلب و خستگی را از تن مدیران و برنامه‌سازان به‌دور کنند. در کنار سازندگان این سریال‌ها و نیز مخاطبان، دسته‌سومی حضور دارند که سریال‌های تلویزیونی را با دقت بیشتر و موشکافانه‌تر بررسی می‌کنند و سختگیرانه‌تر از مدیران و برنامه‌سازان و حتی مخاطبان، آنها را مورد بررسی قرار می‌دهند.

این دسته از تماشاگران سریال‌های تلویزیون، منتقدانی هستند که ضمن اشاره به نقاط ضعف و قدرت این آثار، راهگشای سازندگان این مجموعه‌ها بوده‌اند و در افزایش دانش و میزان سختگیری و دقت مخاطبان هم سهم دارند. از این رو طبیعی است که نگاه منتقدان، نویسندگان و اهالی فن به سریال‌های تلویزیونی با نگاه مخاطبان تفاوت داشته باشد. به این منظور با تعدادی از منتقدان و نویسندگان سینمایی گفت‌وگو داشته‌ایم و نظر آنها را درباره بهترین سریال نروزی تلویزیون و دلایل این برتری جویا شده‌ایم.

علی‌البدل را بیشتر می‌پسندم

حسین تراب‌نژاد (فیلمنامه‌نویس): از میان سریال‌های نرورز امسال، علی‌البدل را بیشتر می‌پسندم و سریال دیوار به دیوار را در رتبه بعدی قرار می‌دهم. به اعتقاد من، سریال سیروس مقدم، شکل و ساختار مناسب‌تری داشت؛ بازیگران خوبی در این سریال بازی داشتند و کاملاً مشخص است که برای ساخت آن انرژی زیادی صرف شده.

از ویژگی‌های سریال علی‌البدل شخصیت‌پردازی آن است؛ در این آدم‌ها نوعی سبکسری و ملنگی خاص دیده می‌شود که کمتر در سریال‌های تلویزیونی دیده بودیم؛ گویی به جهانی خاص تعلق داشتند که نظیرش را تا امروز ندیده بودیم.

سریال دیوار به دیوار قصه و چیدمان درستی دارد؛ شخصیت‌های آن جذاب‌اند و درست طراحی شده‌اند؛ اما می‌توانست مایه‌های طنز بیشتری داشته باشد. موقعیت‌ها به اندازه‌ای که توقع داشتم، حامل شوخی و طنز نبود، اما از آنجا که سریال ادامه دارد، شاید در آینده شاهد تغییراتی در این زمینه باشیم.

فاصله علی‌البدل با دیگر آثار

منوچهر اکبرلو (منتقد): سریال‌های نرورز امسال هر کدام ویژگی‌ها و جذابیت‌هایی داشتند اما به اعتقاد من، سریال علی‌البدل به چند دلیل از بقیه آثار فاصله می‌گیرد. دلایل متعددی برای این برتری وجود دارد که از آن جمله می‌توانم به گروه تولید این سریال اشاره کنم. علی‌البدل را کارگردانی ساخته که از معدود سریال‌سازان پیشکسوت تلویزیونی است که سال‌ها با تلویزیون همکاری کرده و مخاطبان تلویزیون را خیلی خوب می‌شناسد.

سیروس مقدم، سریال‌های زیادی برای تلویزیون ساخته و شیوه‌ها و سبک‌های مختلفی را تجربه کرده و در نهایت در زمینه انتخاب بازیگر، فضاسازی و قصه‌گویی به‌پختگی رسیده است.

اول دیوار به دیوار

جبار آذین (منتقد): سریال‌های نروزی را به این ترتیب می‌توانم رتبه‌بندی کنم؛ اول دیوار به دیوار، بعد از آن سریال مرز خوشبختی و در نهایت، سریال علی‌البدل. این سریال‌ها به این ترتیب از نگاه من دیدنی بودند و هر کدام قوت و ضعف‌هایی داشتند که صحبت درباره آنها مفصل است، اما در یک جمله و به صورت خلاصه

می‌توانم بگویم در میان این آثار نمی‌توان به دنبال شاهکار یا یک اثر شاخص بود، هر کدام ویژگی‌های داشتند و ظرفیت‌هایی که قابل تامل و بررسی است.

همه در یک سطح

طهماسب صالح‌جو (منتقد): سریال‌هایی که برای نوروز امسال در سه شبکه تلویزیونی تدارک دیده شده بودند در یک سطح و جایگاه هستند و از نگاه من، هیچ‌کدام بر دیگری برتری نداشتند. هر کدام از این سه سریال قوت و ضعف‌هایی داشتند اما نمی‌توان گفت کدام‌یک از دیگری برتر بود.

علی‌البدل، مرز خوشبختی و دیوار به دیوار گرچه مضامین متفاوتی را مطرح می‌کردند و روایتشان را در فضاهایی متفاوت به نمایش گذاشته بودند، اما به لحاظ اجرایی در یک سطح و جایگاه قرار داشتند و تلاش کردند موقعیت‌های کمدی و جذاب را به نمایش بگذارند.

علی‌البدل، گزینه اول است

کیوان امجدیان (منتقد): اگر قرار باشد بین سریال‌های نوروزی تلویزیون موفق‌ترین آنها را انتخاب کنم، علی‌البدل گزینه اول خواهد بود. البته از این جهت که مضمون و مفاهیم مطرح شده در این سریال با مأموریت‌های شبکه‌ای که از آن به نمایش درآمد، همخوانی و تناسب داشت.

علی‌البدل سریالی است برای همه اقشار و گروه‌های مختلف اجتماعی و در شبکه‌های مختلف اجتماعی به نمایش درآمد که شبکه همه مردم ایران است و مخاطب خاص ندارد. از این نظر، سریال در مخاطب‌سنجی موفق بود و گزینه مناسبی برای پخش از شبکه یک محسوب می‌شود.

همچنین این سریال به لحاظ شخصیت‌پردازی در جایگاه قابل قبولی قرار داشت؛ مردم می‌توانستند با شخصیت‌ها ارتباط برقرار کنند و اثر نیز توانست فضایی تازه به لحاظ بصری و داستانی پیش‌روی مخاطبان قرار دهد.

سریال دیوار به دیوار از درونمایه خوبی برخوردار است، اما نکته اینجاست که بهانه گرد هم آمدن چند خانواده به اندازه کافی جدی نیست و ضرورت لازم را ایجاد نمی‌کند. با یک شروع منطقی‌تر، این سریال می‌توانست جذاب‌تر شود و در جایگاه بهتری قرار بگیرد.

به نظر من سریال مرز خوشبختی با فاصله بعد از این دو سریال قرار می‌گیرد، اما در مجموع سریال‌های نوروزی توانستند مخاطبان تلویزیون را راضی کنند و بسیاری را پای تلویزیون بنشانند.

دیوار به دیوار به استانداردها نزدیک‌تر است

شاهین امین (منتقد): اگر قرار باشد از میان سریال‌های نوروزی یکی را انتخاب کنم، برخلاف نظر و آمارهایی که از مخاطبان ارائه شده از نگاه من علی‌البدل بهترین سریال تلویزیون در ایام نوروز نبود. به اعتقاد من سریال دیوار به دیوار به استانداردها نزدیک‌تر و به لحاظ کیفی از دیگر سریال‌های تلویزیونی کمی بهتر بود.

اول علی‌البدل، بعد دیوار به دیوار

حسام‌الدین مقامی (منتقد): سریال‌های علی‌البدل و دیوار به دیوار، از نگاه من بهترین سریال‌های تلویزیون در ایام نوروز بودند. علی‌البدل به دلیل فیلمنامه خوب، کارگردانی عالی، بازی خوب و فضای متفاوت در رتبه اول قرار می‌گیرد. در این سریال، سیروس مقدم به بهانه یک قصه روستایی مخاطب را به فضای تازه‌ای برد که تا امروز در سریال‌های تلویزیونی ندیده بودیم و در طراحی فضای آن‌ها و نمایش یک روستای خیالی موفق عمل کرد و توانست تصویری جذاب و دیدنی به نمایش بگذارد. همچنین قصه و دیالوگ‌ها هوشمندانه طراحی شده بودند.

یکی دیگر از ویژگی‌های سریال علی‌البدل، موسیقی جذاب آن بود که از نغمه‌های محلی در ساخت آن استفاده شده بود. آریا عظیمی‌نژاد در زمینه استفاده از موسیقی‌های محلی به تبحر خاصی رسیده و به شکل زیبایی از موسیقی نواحی برای ارائه کارهای مدرن بهره می‌گیرد.

ترجیح دیوار به دیوار

مازیار معاونی (منتقد): دیوار به دیوار را به دو سریال دیگر ترجیح می‌دهم؛ اگر چه ایده اصلی سریال که زندگی مسالمت‌آمیز و دور هم آمدن چند خانواده است قبلاً در سریال‌هایی مانند هفت‌سین به کارگردانی یدالله صمدی و دست بالای دست ساخته محسن یوسفی به کارگرفته شده، اما در مجموع، این سریال از فضایی استاندارد و تازه‌تر برخوردار است. من شیوه کار سامان مقدم را می‌پسندم و به نظرم عملکرد او به استانداردهای طنز تلویزیون نزدیک‌تر است و از کلیشه‌ها دورتر.

سریال علی‌البدل به لحاظ ویژگی‌های بصری با سریال‌های دیگر متفاوت بود. فرمول خان‌هایی که با هم رقابت و چشم و هم‌چشمی دارند و قصه خصومت‌ و خیانت‌ آشکار و نهان آنها بیشتر در آثار متعددی مورد استفاده قرار گرفته است و فضای کلی سریال به فیلم سینمایی ایران برگر، ساخته مسعود جعفری جوزانی شباهت داشت، اما طرح چنین قصه‌ای در تلویزیون خالی از لطف نبود.